

27.6.21

להט"ב – עמדת האישיית

מדובר במהלך כלל עולמי חוצה יבשות שהחל בעשורים האחרונים. מהלך שתחת דגלו, תרתי משמע, פועלים ללא לאות גורמים שונים שהציבו לעצמם מטרת גלויות וסמויות ופועלים להשיגן באמצעים פוליטיים, אקדמאיים ותודעתיים (חינוך, תרבות, תקשורת וחברה).

המטרה הגלויה שכולנו מכירים היא קבלת ההכרה בנטייה מינית של נשים וגברים לבני מינם כדבר לגיטימי ובקבלת שוויון זכויות מלא ואילו המטרות שאינן גלויות לכולנו מכוונות לפירוק הסולידריות החברתית באמצעות "אתגור" שלושת הגורמים המלכדים בחברה האנושית – דת, לאום ומשפחה.

רבים וטובים המגדירים עצמם כהומואים ולסביות מנוצלים במאבק איתנים זה בין העולם השמרני לבין מי ששוואף לפרקו ויחד איתם, ההמון, שבתמימותו גוייס לצידם אם באופן פעיל ואם באי נקיטת עמדה.

מכיוון שמדובר בנושא לוט בערפל של מושגים מליציים, המחלק את העולם ל-"בעד ונגד", ל"חשוכים ונאורים", רעיון המקודם בדרכים מתוחכמות ואשר קנה מקום שכמעט ואין לו עוררין בשיח העולם המערבי, חשוב לפרקו לגורמים ולנתחו בצורה מעמיקה ומזוויות שונות:

א. האמנם הלהט"ב היא קהילה? מה שקרוי כיום "קהילת הלהט"ב איננו עומד בתנאי הסף להגדרת קהילה והוא התיחום הגיאוגרפי של פעילות החברים באותה קהילה. בהיעדר תנאי זה הלהט"ב הוא למעשה רעיון חובק עולם שבינו לבין הקהילה אין כל קשר ולו מקרי בהחלט.

ב. המושג "גאווה" ביחס לנטייה מינית כזו או אחרת בעייתי משתי סיבות עיקריות:

ראשית מכיוון שהיא מלמדת על שאיפה להחצנה ולהשלטת הרעיון במרחב הציבורי דווקא בתחום שהצנעה יפה לו. ושנית מכיוון שהיא סותרת את הטיעון הבסיסי של קהילת הלהט"ב לפיו הומואים ולסביות נולדו עם נטייה זו ושהיא טבעית לחלוטין. משכך כפי שאין מקום ל"גאווה" עבור זכרים או נקבות "רגילים" הרי שאין מקום לגאווה לאותם יוצאים מן הכלל.

ג. העובדה שלקהילת הלהט"ב בכל העולם דגל אחד ושיטות פעולה זהות, מעלה שאלה נוקבת בדבר מטרותיה שכן ישנו שוני לעיתים מהותי, בין מדינה ומדינה ביחס לזכויות הלהט"ב, ומאבק לקידום זכויות הלהט"ב בכל מדינה מחייב מטבע הדברים להשתנות ביחס לאותה מדינה ומאפייניה הייחודיים.

ד. אם מדובר במאבק של הומואים ולסביות בישראל לשוויון זכויות בנושא נישואין, אימוץ ילדים וכו' צריכה להישאל השאלה כיצד מצעדי הגאווה משרתים מאבק זה והאם קיומם אכן מקדם בדרך כלשהיא את מטרותיהם. יתרה מזאת, יהיו שיאמרו שהמצעדים נועדו להבעת סולידריות ולהעלאת נושא הלהט"ב לתודעת הציבור וכאן יש לשאול האם מצעדים אלו משיגים מטרות אלו או שמא להיפך, מייצרים ריחוק וקיטוב בקרב הציבור בישראל ביחס להומואים ולסביות.

ה. הלהט"ב הם ראשי תיבות של לסביות, הומואים, טרנסג'נדרים וביסקסואליים, צירוף מוזר ככל שמדובר במאבק תמים לכאורה לשוויון זכויות. הטיעון היחידי שהחברה יכולה לקבל ואף להזדהות איתו הוא הטיעון שישנם לסביות והומואים שנולדו עם נטיותיהם המיניות ומשום כך אין לשלול מהם זכויות השמורות לאחרים, אולם, כשמדובר בביסקסואליים הרי שטיעון זה מופרך מיסודו שכן לאותם נשים וגברים משיכה מינית לשני המינים ובמקרה זה מדובר בבחירה אישית ולא בכורח מולד.

ו. אחת העובדות המפחידות ביותר היא שבסוגיית הלהט"ב בימינו, ישנה לכאורה "אמת אחת" העטופה באצטלה של קידום ערכים הומניים ואוניברסליים. אמת שאין בילתה, כזו שמי שיעז לומר דבר מה שאיננו מתכנס עם אותו רעיון דמו בראשו. אנו עדים לשיטת פעולה מתוחכמת בשלושה מימדים:

הראשון – מסע תעמולני אינטנסיבי בכל דרך אפשרית להכשרת הלבבות ולייצור תודעה חדשה בקרב החברה. השני – שימוש בשפה המטשטשת את יכולת ההבחנה של ההמון ביחס לסוגיה מורכבת זו כגון בלבול בין מין לאהבה וכן הנפת סיסמאות של "צדק חברתי", שוויון ועוד בכדי לרכוש את אהדתו לקידום מטרותיהם הנסתרות במצג שווא של קידום ערכים ותיקון עולם.

השלישי – השטחת הדיון ויצירת מציאות רעיונית דיכוטומית של בעד ונגד, חשוכים ונאורים, כזו שאם אינך בעד אתה בוודאי נגד ואם אתה נגד הרי אתה אויב.

מעניין הוא שדווקא ערכיה המוצהרים של "קהילת הלהט"ב" כמו סובלנות, כבוד הדדי וקבלת השונה נרמסים ברגל גסה בקידום מטרותיה המעורפלות.

- ז. מרוב עיסוק ב"קהילת הלהט"ב" שכחנו לרגע שלמעלה מתשעים אחוז מהאוכלוסייה בישראל איננה משתייכת לקבוצה זו ומרביתה אוחזים בתפיסת עולם מסורתית ושמרנית. תפיסת עולם המושתתת היטב על מסד של ערכים, מוסר ונורמות חברתיות שאינן עולות בקנה אחד עם מתירנות מינית, טשטוש השוני המובנה בין גברים לנשים ותפיסת מבנה ותפקיד המשפחה הנורמטיבית מעל לכל.
- אינני מתכחש לתהליך האבולוציוני שנדרש לעבור ביחס להומואים ולסביות אולם אני מתנגד בצורה חריפה לרבולוציה שמבקשים רעיונות הלהט"ב לחולל.
- מכאן שכל פעילות של להט"ב במרחב הציבורי, למעט הפגנות לקידום הצעות חוק או פעילות של הסברה לסובלנות ולקבלה של תופעה זו, נתפסים בעיני כהתגרות וכניסיון יהיר לשנות את הנורמות החברתיות הנהוגות משחר האנושות וכל זאת באמצעות כספי משלם המיסים.
- ח. אין להתעלם מתופעה מכוערת ומדאיגה של שנאת הומואים ולסביות ונקיטת פעולות של הפליה ואף אלימות כלפי אוכלוסייה זו. גם הדתיים האדוקים ביותר (בכל הדתות) וגם האנשים האוחזים בהשקפת העולם השמרנית ביותר לא יכולים לתרץ התנהגות שכזו כלפי כל אדם. אני מקווה שאט אט כלל החברה תדע להכיר בתופעה זו ולהכילה באופן ראוי.
- ט. מכיוון שסוגיית הלהט"ב מעסיקה את העולם כולו והיא כיום הבון טון בקרב מרבית האליטות בעולם המערבי ובתוכן התקשורת, פוליטיקאים רבים נעדרי עמוד שדרה, תאבי פרסום וכח משתמשים בה כקרדום לחפור בו ולקדם באמצעותה את שאיפותיהם הפוליטיות. אין זה מקרה שעשרות רשויות בכל רחבי הארץ נקטו פעולות מעשיות בתמיכה במצעדי הגאווה ועשו שימוש בכספי ציבור בכדי להוציאם אל הפועל. נוכח התנהלות זו של רשויות מקומיות בקידום קבוצת אינטרסים מוגדרת אני שואל מתי בפעם האחרונה הושקעו כל כך הרבה משאבים ציבוריים בקידום חרשים, עיוורים, הלומי קרב, עובדי בניין, חקלאים, קהילת יוצאי אתיופיה נגמלים מסמים ועוד.
- י. העולם כך נדמה מחולק "לבעד ונגד" אולם הלכה למעשה מרבית בני האדם עומדים נבוכים אל מול סוגיה זו מבלי יכולת לקבל הכרעה ערכית ביחס אליה. על אף הסיכון הגדול שכרוך בכך אני סבור שיש לדבר על סוגיה זו בקול רם, ללא תקינות פוליטית, המבטא יחס רציונלי לעניין אמוציונלי זה ולפרוש בפני הציבור את התמונה בכללותה באופן בהיר וחד.

סיכום

- אינני מכיר בדגל הלהט"ב ואינני מוכן לכנותם "קהילה", אני מתנגד לצבא הצללים הצועד במצעדי ניצחון ממנהטן ועד לברלין. אני מכיר הומואים ולסביות במשפחה שלי, כחברים וחברות שלי, כעובדים ועובדות שלי. לכולם פנים ושמות, את כולם אני אוהב ללא כחל וסרק. עם הקשיים של כולם אני מזדהה באופן עמוק ומאחל להם חיים נורמליים כמו לכל אדם. כדי לזכות בכך אל להם להפוך לעוד חייל אלמוני בצבא הלהט"ב, עליהם להתאגד ברמה המקומית בכדי לפתור בעיות מוגדרות היטב ובאמצעים האפקטיביים ביותר לצורך כך.
- טעות תהיה מצידם להחצין את נטיותיהם המיניות, עליהם להבין שהם יוצאים מן הכלל וככאלה נוכל כחברה להכילם.